

Forslag til folketingsbeslutning om at indføre ret til ungdomsuddannelse i 3 år for udviklingshæmmede.

(Beslutningsforslag nr. B 52).

Ønsker nogen at optage dette beslutningsforslag? (*Ophold*). Da det ikke er tilfældet, er beslutningsforslaget bortfaldet.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 29:

Forespørgsel til finansministeren og indenrigs- og sundhedsministeren [om det kommunale selvstyre og om den økonomi, der stilles til rådighed].

Af Pia Gjellerup (S), Ole Glahn (RV), Ole Sohn (SF) og Line Barfod (EL).

(Forespørgslen anmeldt 31/1 2006).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 122: Forslag til lov om ændring af lov om social service, lov om social pension og andre love. (Udvidelse af personkredsen for støtte- og kontaktpersonordningen og lovpligtig revision af ordningen m.v.).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).

(Fremsat 18/1 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Andersen (V):

Lovforslaget indeholder primært en udvidelse af støtte- og kontaktpersonordningen for personer med sindslidelser til i fremtiden også at omfatte stof- eller alkoholmisbrugere samt personer med særlige sociale problemer, f.eks. hjemløse.

Dette er et led i aftalen om udmøntningen af satspuljen på det sociale område for 2006, hvor der er afsat 18,3 mio. kr. og 65 mio. kr. årligt i hvert af de følgende år.

Lovforslaget indeholder endvidere ændringer af mere teknisk karakter, bl.a. en ændret bemyndigelse til at fastsætte regler om ydelser under midlertidige ophold i udlandet, hjemmel til indbetaling til pensionsbidrag efter servicelovens § 29 og fradrag for hjælp efter aktielovens § 27 a i indtægtsgrundlaget for beregning af social pension.

I Venstre har vi med glæde noteret os støtte- og kontaktpersonordningens positive indvirkning på de sindslidendes livskvalitet. Det er glædeligt, og derfor støtter vi også, at ordningen nu udvides til at omfatte andre socialt udsatte grupper, da det vil give disse personer mulighed for at opbygge og fastholde kontakt til omverdenen ud fra egne ønsker og behov.

Ordningen ønskes bl.a. udvidet, fordi gruppen af stof- og alkoholmisbrugere samt hjemløse er meget vanskelig at behandle i det almene sociale system. Gruppen lever ofte uden for det øvrige samfund, og ordningen kan være med til at skabe kontakt til personer og dermed være med til at skabe positive forandringer for det enkelte menneske, der har et problem.

Støtte- og kontaktpersonordningen er et godt bud på, hvordan vi kan forbedre hjemløses samt stof- og alkoholmisbrugerers livsvilkår, og på den baggrund kan Venstre støtte lovforslaget.

Formanden:

Tak til hr. Hans Andersen. Så er det fru Lene Hansen som ordfører.

Lene Hansen (S):

Hele dette lovforslag, L 122, kan Socialdemokraterne støtte.

Lovforslaget har bl.a. til formål at udvide støtte- og kontaktpersonordningen for personer med sindslidelser til også at omfatte hjemløse og personer med misbrugsproblemer, og vi hilser denne ændring velkommen. Vi kan jo konstatere, at i disse år vokser gruppen af socialt udsatte, samtidig med at disse menneskers levevilkår stadig forringes, og derfor synes vi, at dette lovforslag er en hårdt tiltrængt forbedring.

Kl. 10.05

Forsøg siden 2001 har vist, at det kan lade sig gøre at forbedre livsvilkårene og udfylde et eksisterende tomrum for socialt meget udsatte grupper ved at etablere en støtte- og kontaktperson-

ordning. Forsøgene har også vist, at det er en meget vanskelig opgave for det tilknyttede personale. Det kræver høj faglig kompetence, et stærkt fagligt bagland, et tæt forhold til kollegerne og adgang til supervision og efteruddannelse, og på baggrund af de positive erfaringer med disse forsøg er der i aftalen om satspuljen for 2006 afsat penge til at udvide tilbuddet om en støtte- og kontaktperson til også at omfatte hjemløse og personer med misbrugsproblemer.

Vores håb er, at vi med denne ordning kan være med til at give borgerne i disse grupper en bedre mulighed for at opbygge og fastholde kontakten til omverdenen ud fra egne ønsker og behov og dermed gøre dem i stand til at gøre brug af samfundets muligheder og øvrige etablerede tilbud.

Et andet element i lovforslaget handler om at give ministeren bemyndigelse til at skabe et mere fleksibelt grundlag for at fastsætte regler for at modtage ydelser i forbindelse med midlertidige ophold i udlandet. Det vil sikre vore medborgere med behov for særlig støtte en bedre mulighed for at leve et værdigt og indholdsrigt liv, og også denne ændring hilser vi velkommen.

Vi ser også det tredje element i lovforslaget som et klart fremskridt. Kommunerne forpligtes nu til at sikre dækning af tabt arbejdsfortjeneste og indbetaling af pensionsbidrag af den tabte arbejdsfortjeneste til de personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med en langvarig lidelse eller varigt nedsat psykisk eller fysisk funktionsevne. Det er vigtigt for os, at det sikres, at man i den situation ikke står økonomisk dårligere stillet, end man ellers ville have været, når man når pensionsalderen.

Med hensyn til ændringen af § 49 om godkendelse af og tilsyn med opholdssteder til børn og unge skal jeg understrege, at vi vil følge udviklingen tæt. Vi vil gerne i udvalgsarbejdet have belyst, hvilke konsekvenser det kan forventes at få, at kommunerne i fremtiden skal føre tilsyn med sig selv. Vi vil kræve skrappe og klare regler for, hvordan tilsyn med og godkendelse af opholdssteder for børn og unge skal udformes i fremtiden.

Alt i alt er vi positivt indstillet, også over for de øvrige ændringer, der er lagt op til i lovforslaget, og vi ser frem til et grundigt og konstruktivt udvalgsarbejde.

Formanden:

Tak til fru Lene Hansen. Så er det fru Pia Kristensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

Dette lovforslag indeholder flere elementer, og jeg vil sige, at Dansk Folkeparti ikke har nogen bemærkninger til de præciseringer og ændringer, der vedrører flere forskellige områder i serviceloven, pensionsloven og andre love. Vi mener, der er tale om positive ændringer, og egentlig er der jo overvejende tale om rettelser af teknisk karakter.

Vores indlæg vedrører alene forslaget afsnit om udvidelse af personkredsen for støtte- og kontaktpersonordningen. Vi ser frem til, at kommunerne fremover skal tilbyde ordningen til en bredere kreds af mennesker, ikke kun sindslidende, men også misbrugere og hjemløse.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, er der tale om mennesker med en meget langvarig misbrugskarriere, med utilstrækkelige boligforhold, med ingen eller ringe kontakt til personlige og offentlige netværk og med dårligt helbred i form af fysiske skader, psykiske problemer og personlighedsforstyrrelser. Der er tale om mennesker, der lever uden for det øvrige samfund, som mangler omsorg og en tro på fremtiden, som simpelt hen har opgivet, og som ikke har tillid til systemet.

Netop derfor er det vigtigt med opsøgende arbejde, og vel at mærke opsøgende arbejde, der har en effekt. Netop støtte- og kontaktpersonordningen har formålet at få fat i målgruppen og at medvirke til positive forandringer – det viser de undersøgelser, der er lavet på området – men det er selvfølgelig en ordning, der ikke kan stå alene. Den skal understøttes af en bred vifte af tilbud.

Kl. 10.10

I Dansk Folkeparti bifalder vi, at det fremhæves i bemærkningerne, at kommunerne i tilrettelæggelsen af arbejdet med fordel kan samarbejde med misbrugscentre, forsorgshjem og frivillige organisationer. Det synes vi faktisk er meget, meget vigtigt, og vi bifalder også, at der igangsættes et kompetenceudviklingsprojekt med sigte på at øge kvaliteten i tilbuddet.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi selvfølgelig er glade for, at der i satspuljekredsen var enighed om at afsætte midler til en udvidelse af støtte- og kontaktpersonordningen, og at Dansk Folkeparti varmt kan støtte denne lovændring, som kan bane vej ud af isolation og misbrug for mange socialt udsatte.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg er faktisk utrolig enig i alt det, fru Pia Kristensen har været inde på, og jeg vil egentlig bare kommentere bemærkningen om, at man skal sørge for at inddrage de frivillige organisationer. Det vil vi også meget gerne bakke op, men det kræver måske nok, at vi i fællesskab får styrket de frivillige organisationer i dagens Danmark lidt.

Men mit spørgsmål går egentlig på, at i høringssvarene er bl.a. DSI inde på, at gruppen af ADHD-ramte og personer med asperger og andre, ikke er med i forslaget. Tilsyneladende agter ministeren ikke at tage dem med, men jeg har en fornemmelse af, at generelt bliver der ikke rigtig taget hånd om den gruppe, som lider af det, vi kalder de nye folkesygdomme i Danmark, nogen steder. Nogle gange er det lettere at tale socialpolitik med Dansk Folkeparti end med regeringen, og er det ikke et område, hvor vi i fællesskab kunne prøve at finde nogle generelle løsninger? Det er nemlig en gruppe, som jeg føler vi svigter lidt i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg har også bemærket de høringssvar, hvor man bl.a. peger på ADHD-patienter og asperger.

Jeg vil sige, at man jo altid kan forbedre en ordning. Støtte- og kontaktpersonordningen er blevet forbedret. Den blev indført i 1996 for de sindslidende, og nu har vi fået misbrugerne og de hjemløse med. Vi har også set ministerens svar på spørgsmålet, og vi synes faktisk, at svaret er sådan passende. Men når vi igen sidder sammen i satspuljeforhandlingerne, kan vi selvfølgelig tale om, hvorvidt de grupper måske skal med i støtte- og kontaktpersonordningen, og det er i hvert fald noget, vi gerne vil overveje fra Dansk Folkepartis side.

(Kort bemærkning).

Lene Hansen (S):

Jeg er også meget enig i det, ordføreren fremførte, for det adskilte sig ikke væsentligt fra det, jeg selv fremførte om støtte- og kontaktpersonordningen.

På ét punkt tror jeg dog der er en lille forskel. Ordføreren understregede vigtigheden af, at de frivillige organisationer kan være med til at løse denne opgave, men er ordføreren sikker på, at de frivillige organisationer magter at løse en opgave af denne karakter? Jeg er med på, at vi skal

give mange opgaver til den frivillige verden, men lige præcis på dette område kan man godt forvente, at det vil være så krævende, at det faktisk er nødvendigt med uddannet personale til at løse opgaven.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Det er jeg helt enig med Socialdemokraternes ordfører i, og det fremgår jo også af forslaget, at der skal iværksættes et kompetenceudviklingsprojekt, hvor der skal kigges på netop sådanne forhold.

Jeg er enig med spørgeren i, at når der er tale om de meget hårdt belastede narkomaner og alkoholmisbrugere osv., skal opgaven sikkert løses af professionelt personale. Jeg mener, der skal være et samspil mellem de frivillige organisationer og det professionelle personale i ordningen, men selvfølgelig skal det være professionelle, som tager sig af visse grupper.

Formanden:

Tak til fru Pia Kristensen. Så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

Tom Behnke (KF):

Vi synes fra konservativ side, at støtte- og kontaktpersonordningen er rigtig god, og vi er derfor også meget glade for og tilfredse med, at man med dette lovforslag udvider kredsen af personer, som har mulighed for at få en støtte- og kontaktperson.

Ordningen er god, fordi den, samtidig med at den selvfølgelig indeholder nogle helt overordnede, generelle spilleregler, yder individuel hjælp og målrettet støtte til den enkelte. Med støtte- og kontaktpersonordningen får de svageste en at holde i hånden, og det er vel at mærke den samme, man holder i hånden, uanset af hvilken årsag man skal henvende sig til forskellige offentlige myndigheder.

Kl. 10.15

Man har altså mulighed for at opbygge tillid til og være tryk ved sin støtte- og kontaktperson, man får nemmere ved at åbne dørene, når man skal ind til de forskellige myndigheder, og den tryghed og sikkerhed er også vigtig, fordi den enkelte – hvad enten det er en sindslidende eller en misbruger af en eller anden art – ikke skal starte helt forfra hver gang og fortælle sin livshistorie en gang til, men har en støtte- og kontaktperson, som kender en og kan åbne dørene og sørge for, at tingene fungerer.

Ordningen kan jo også udmærket virke begge veje. Den kan være en hjælp for den enkelte til at forstå, hvad der sker i det offentlige, hvad der sker under sagsbehandlingen, og hvad der i det hele taget sker, når de offentlige myndigheder agerer, men støtte- og kontaktpersonen kan også forklare personens situation over for det offentlige, så parterne kommunikerer langt bedre med hinanden.

Denne del af lovforslaget kan vi naturligvis støtte helt og fuldt. Vi synes, at støtte- og kontaktpersonordningen er en rigtig, rigtig god ordning, og vi glæder os over, at den bliver udvidet.

Vi har også med tilfredshed noteret os, at ministeren i en anden del af sit lovforslag åbner mulighed for, at handicapmedhjælperne kan komme med på midlertidige ophold i udlandet, f.eks. ferier. Jeg ved, at de handicappede længe har udtrykt et meget stort ønske om at få denne fleksibilitet ind i handicapmedhjælperordningen, og det medvirker vi meget gerne til.

Alt i alt støtter vi lovforslaget.

Formanden:

Tak til hr. Tom Behnke. Så er det hr. Martin Lidegaard som ordfører.

Martin Lidegaard (RV):

I Det Radikale Venstre er vi glade for det lovforslag, der her er fremsat, for vi er også af den overbevisning, at støtte- og kontaktpersonordningen er en god måde at føre socialpolitik på. Vi ved, at det at have en personlig kontakt at læne sig op ad og støtte sig til ofte er den bedste måde til at hjælpe folk, der har problemer af den ene eller den anden karakter, og derfor er vi selvfølgelig også indstillede på at støtte en udvidelse af ordningen, så flere kan få glæde og gavn af den.

Vi går positivt ind i forhandlingerne, men jeg vil selvfølgelig dvæle ved nogle af de ting, som vi måske synes kunne være lidt bedre. Der er tre områder, som jeg gerne vil tage op, men jeg vil også sige, at man kan gøre noget ved alle områderne allerede nu, men de kan også sagtens tages op ved andre lejligheder, og jeg håber, ministeren har lyst til at komme med en kommentar.

Det ene område har allerede været nævnt i debatten, nemlig de høringssvar, der gør meget ud af tilknytningen til de frivillige organisationer. Jeg er faktisk af den opfattelse, at de frivillige organisationer kan og bør spille en meget vigtig rolle i disse ordninger. Det er klart, at de skal

klædes på til det, som den socialdemokratiske ordfører var inde på, men det er også klart, at de kan levere nogle mennesker, som kan matche de målgrupper, vi taler om her.

Spørgsmålet er imidlertid, om de frivillige organisationer i dagens Danmark har de ressourcer, der skal til for at uddanne de pågældende personer, og i det hele taget har den styrke, der skal til for at løse opgaverne. Den generelt førte politik i de sidste par år har jo ikke ligefrem styrket de frivillige organisationer, hvilket vi har haft lejlighed til at drøfte mange gange, og jeg synes, vi bliver nødt til at tage en diskussion om det, så man ikke bare skriver pænt i papirerne, at man gerne vil inddrage de frivillige organisationer. Det må få nogle konsekvenser, også økonomiske.

Den anden ting, jeg gerne vil dvæle lidt ved, og som jeg også nævnte i mit spørgsmål til fru Pia Kristensen, er de grupper, som ikke kommer med i ordningen. Jeg følte mig lidt ramt som socialpolitisk ordfører, da jeg læste høringssvaret fra DSL, der specifikt pegede på ADHD, autisme og Aspergers syndrom, fordi jeg mener, at selv om vi har anerkendt de sygdomme – de er jo også FN-ankendte – er det lidt småt med de tilbud, vi giver dem. ADHD-foreningen fik jo ikke tilskud fra dette års satspuljemidler til at fortsætte sit pilotprojekt, og jeg mener, vi har et problem her og har et fælles ansvar for at prioritere disse sygdomme lidt højere og prøve at diskutere, hvordan vi egentlig skal behandle dem. Jeg mener godt, at man kunne overveje at tage dem med i ordningen.

Kl. 10.20

Det tredje, jeg vil pege på, er den lille del af forslaget, som handler om at udvide adgangen til handicapbistand ved udlandsrejser. Det støtter vi selvfølgelig hundrede procent, men jeg tror, vi på et tidspunkt er nødt til at tage en mere grundlæggende drøftelse af handicapmedhjælperordningen. Vi får jo jævnlige besøg i Socialudvalget af organisationer, der har handicapmedhjælperne som medlemmer, og jeg tror, der er behov for nogle præciseringer af arbejdet.

Vi siger ja og takker for det, der ligger i lovforslaget, og jeg har kun villet benytte lejligheden til at sige, at jeg tror, der er nogle ting, vi er nødt til at kigge lidt nærmere på.

Formanden:

Tak til hr. Martin Lidegaard. Så er det hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Det er jo et lovforslag, der indeholder mange elementer, og jeg vil bruge hovedparten af min ordførertale til betragtninger over hoveddelen af forslaget, nemlig støtte- og kontaktpersoner til mennesker, der har misbrugsproblemer eller er hjemløse osv. Det er et forslag, som vi støtter. Vi har været med til at forhandle det i satspuljesammenhæng, og vi støtter det uden forbehold.

Man kan jo sige, at der er brug for forslaget, fordi der desværre er en voldsomt voksende gruppe, som på grund af regeringens generelle politik bliver sat i en situation som hjemløse eller misbrugere og bliver stadig svagere. Der er en øget desperation i disse år, og der er en følelse af forladthed i bunden af samfundet, som jeg tror vi aldrig nogen sinde har oplevet før.

Det har noget at gøre med, at de mennesker bliver sat i en situation, hvor økonomien på grund af kontanthjælpsloft, starthjælp osv. er så stram, at vi f.eks. oplever en voldsom stigning i antallet af dem, der bliver sat ud af deres boliger, fordi de ikke har råd til at betale deres husleje. Der har været en stigning på 35 pct., og derfor er der i sandhed også brug for at reparere bagefter. Det ville jo blive en mere generel politisk debat, men man kunne godt spørge, om det ikke var klogere at tage fat på selve fødekæden og undgå, at de mennesker bliver bragt i den situation, i stedet for konstant at reparere.

Hvis vi vejer den tendens i samfundet, der skubber folk ud, op mod den tendens, at man med et forslag som dette forsøger at samle folk op – det er fint nok, og vi støtter som sagt forslaget – er der overhovedet ingen tvivl om, at den første tendens vejer langt, langt tungere end de nødværgeforanstaltninger, der med et forslag som dette sættes i værk.

Det andet område, jeg synes der er grund til at dvæle lidt ved, er den nye finansiering på socialområdet. Nu skal jeg ikke tage hele diskussionen om den nye struktur op igen, men på socialområdet vil konsekvensen jo være, at kommunerne fremover skal betale et hundrede procent på en række områder.

Jeg vil godt stille et spørgsmål, som ikke er et ledende spørgsmål: Tror Folketingets medlemmer, det fremover bliver nemmere eller sværere at få en misbruger i behandling, når kommunen skal afholde den fulde udgift, mens der indtil nu har været en delfinansiering? Det kan man jo sidde og grunde lidt over. Hvis man er meget i tvivl, vil jeg godt svare på det senere, men allerede nu kan jeg godt afsløre, at jeg for så vidt

ikke er et øjeblik i tvivl. Det vil betyde et voldsomt økonomisk pres på de tungeste sociale sager, som vi aldrig har set før, og også af den grund er der et meget stort behov for dette forslag.

Det sidste element, der spiller ind, er den generelle økonomiske politik over for kommunerne. De er netop i disse dage i færd med at finde 3 mia. kr. på deres budgetter, og hvem tror man det vil gå ud over, når kommunerne og amterne skal kappe 3 mia. kr. af? Jeg er ikke i tvivl om, at det er de mest udsatte og i vælgermæssig sammenhæng mindste grupper, som bliver ramt hårdest, når processen starter. Derfor er der meget brug for et forslag som dette her, og vi støtter det fuldtone.

Jeg vil bare advare: Hvis vi mødes igen om et år for at diskutere, om situationen er blevet bedre eller værre, tror jeg desværre, vi må erkende, at de generelle tendenser, der skubber folk ud, er langt, langt, langt stærkere end den livline, vi her forsøger at smide ud, og som vi støtter.

Jeg har yderligere to bemærkninger, og den ene er angående diskussionen om de frivillige organisationer. I forlængelse af andre ordførerindlæg tror jeg, det er helt afgørende at støtte det frivillige arbejde. Jeg betragter de frivillige på socialområdet som en græsrodsbevægelse, der kan være med til at råbe politikerne op, når de ikke kan se, hvad der sker. Vi så det senest med meldingen fra de frivillige organisationer om den nye fattigdom, så der er meget brug for et styrket frivilligt islæt i det sociale arbejde.

Jeg er også enig i de betragtninger, der er blevet gjort af DSI om de grupper, der ikke er omfattet af lovforslaget. Under udvalgsbehandlingen kan vi enten bede om hjælp fra ministeren i form af et ændringsforslag, som kan sikre, at de grupper kommer med, eller også kan vi selv gøre det, man kunne kalde det grovere arbejde, og stille ændringsforslaget.

Men summa summarum: Vi støtter lovforslaget.

Kl. 10.25

Formanden:

Tak til hr. Villy Søvnald. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Det er jo vældig positivt, at man udvider støtte- og kontaktpersonordningen, for det er der stor brug for. Men det, der godt kan undre, er, at man starter med at finansiere med penge fra satspul-

jen, altså penge, der er taget fra de mennesker, som har allermindst her i samfundet.

Alle Folketingets partier undtagen Enhedslisten er åbenbart enige om, at socialpolitikken i disse år primært skal finansieres ved, at man tager penge fra kontanthjælpsmodtagere og førtidspensionister osv. og deler pengene ud til forskellige gode formål. De gode formål er gode nok, men hvorfor ikke tage penge fra de rigeste i samfundet, når vi samtidig kan se, hvordan milliarderne ruller i privatforbruget i øjeblikket? Det synes vi havde været bedre end det, vi ser nu.

Udviklingen er desværre sådan, at flere og flere får mere og mere brug for hjælp, fordi regeringen og Dansk Folkeparti træder voldsomt på dem, der har mindst her i samfundet, og dermed er med til at udstøde flere og flere fra det almindelige samfundsliv. Derfor er der god brug for at udvide støtte- og kontaktpersonordningen, og så kan regeringen jo gå ud og sige, at nu har den gjort noget, og håbe, at folk glemmer, at det samtidig er regeringen, der er skyld i, at mange mennesker har brug for denne hjælp.

Hvis vi skal se på ordningen, tror jeg, det er meget vigtigt – som der også bliver gjort opmærksom på i en del af høringssvarene – at adskille omsorg og myndighed. I de sidste mange år har man i større og større omfang pålagt socialarbejderne, at de på samme tid skal være den person, som man går til, søger råd og vejledning hos og kan udøse hele sit hjerte over for, og være myndighed, kontrol og politi.

Hvis der er den mindste mistanke om, at der er noget galt, skal de straks gribe ind og anmeldte folk for socialt bedrageri, men det er bestemt ikke de bedste forhold at arbejde under, når man skal støtte og hjælpe folk, og derfor er det utrolig vigtigt, at ordningen udelukkende handler om omsorg. Der skal ikke være nogen kontrolfunktion hos dem, der skal støtte dem, som har mest brug for hjælp.

En af de sager i mit arbejde som advokat, der har gjort størst indtryk på mig, angik en kvinde, der havde været vagabond i mange år, men alligevel havde formået at beholde en lejlighed. En dag ringede hun til sin sagsbehandler for at snakke om forskellige ting, og så nævnte hun, at nu blev det snart forår, og så ville hun nok tage en tur ud på landevejene, hvorefter hendes sagsbehandler straks stoppede kontanthjælpen, for så var hun jo ikke længere hjemmehørende i kommunen. Heldigvis fik vi grebet ind, og anke-

nævnet stoppede det, men hvis det er den holdning, man har, er det ikke nemt at hjælpe folk, som har brug for hjælp.

Angående forslaget i øvrigt synes vi selvfølgelig også, at det, som DSI påpeger, er vigtigt, at flere grupper kommer med i ordningen. Vi håber, det kan lykkes under udvalgsarbejdet, så vi får gjort op med kassetænkningen. Hvis man ikke passer ind i en af de kasser, der er oprettet, får man ikke en støtte- og kontaktperson, selv om alle er enige om, at man har behov for det.

Ligesom Socialdemokraterne er vi dybt betænkelige ved, at kommunerne skal overtage tilsynet med sig selv, og det vil vi derfor kigge meget grundigt på i udvalgsarbejdet, før vi tager stilling til, om vi kan støtte lovforslaget. Vi mener, det kan medføre en risiko for nogle af de mennesker, der har størst brug for, at der er tilsyn med, om kommunen nu lever op til det, den skal, især når vi ved, at kommunerne bliver så hårdt trængt på pengepungen, som de gør fremover.

Vi ved, at nogle kommuner overtager institutioner fra amterne med den begrundelse, at de ligger attraktivt, og at der derfor er risiko for, at de flytter dem, der bor på institutionerne, for at kunne sælge ejendommene og tjene en masse penge på det.

Tilsynet med, hvad det egentlig er, der foregår, skal efter vores mening helt afgjort ligge uden for kommunerne, så den del af forslaget er vi meget betænkelige ved. Men udvidelsen af støtte- og kontaktpersonordningen og forbedringen af mulighederne for at tage handicap-hjælpere med til udlandet er vi meget positive over for.

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er det socialministeren.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for de meget positive tilkendegivelser om lovforslaget.

Det er jo ikke overraskende, at bl.a. fru Line Barfod benyttede lejligheden til en bredside mod satspuljeaftalen, men sagen er jo, at vi med satsreguleringen netop tilgodeser de svageste grupper i samfundet, i og med at vi både regulerer overførselsindkomsterne og sikrer, at vi har midler til nogle markante indsatser, bl.a. udviklingen af støtte- og kontaktpersonordningen.

Jeg forstod, at hr. Villy Søvndal også bakkede op om lovforslaget, men skulle benytte lejligheden til at komme med nogle meget sådan generelle og skarpe udmeldinger om, forstod jeg, de generelle tendenser. Det, jeg kan forstå er det store skadelige i dag, er kommunalreformen, og så er det loftet over kontanthjælpen, der som sædvanlig skal have en omgang skældud.

Jeg vil bare sige, at jeg er fuldstændig uenig i den kritik, der bliver rejst fra hr. Villy Søvndals side. For med kommunalreformen gør vi jo netop det, at vi får nogle større, mere bæredygtige kommuner, vi får samlet ansvaret ét sted, og naturligvis skal finansieringen også være der, hvor ansvaret for indsatsen ligger.

Det, der jo er interessant vedrørende den diskussion, er, at jeg kan forstå, at SF er imod den model, der nu ligger på området. Men SF var jo også imod grundtaksmodellen, så hvad er det egentlig, der er SF's bud på den ideelle finansieringsmodel på området? Det får vi ikke noget svar på, andet end at man fra SF's side bare væltet på kritiserede løsninger, der bliver foreslået.

Jeg synes, det er optimalt, at ansvaret for indsatsen, ansvaret for finansieringen følges ad. Og jeg tror, at vi får en bedre social service, ved at vi får ansvaret samlet hos én myndighed, så vi undgår, at borgerne bliver kastebolde mellem myndigheder, der strides om, hvem der egentlig har ansvaret.

Og så er det jo, som om der ikke var nogen, der havde det svært, før vi indførte loftet over kontanthjælpen. Sådan mener jeg ikke virkeligheden ser ud. Fra dag et har den her regering sørget for at tage fat på de problemer, som de svageste i vores samfund har.

Vi gjorde det allerede med lanceringen af handlingsplanen »Det fælles ansvar«, som gav nogle konkrete bud på indsatsområder, og det har vi fulgt op på alt sammen og er i gang med at videreføre. Og det er jo det, der gør en forskel, at vi går ind og tager fat på de problemer, som folk slås med, og frem for alt at vi fremmer muligheden for at vinde fodfæste på arbejdsmarkedet.

For noget af det, der er mest afgørende, for at man kan leve det liv, man gerne vil, for at man får nogle muligheder, er, at man får adgang til arbejdsmarkedet. Så derfor gælder det jo om at fjerne de hindringer, der er, for at man kommer ud på arbejdsmarkedet, og om netop at tage nogle beskæftigelsesfremmende initiativer, som

gør, at flere får chancen – og herunder hører altså også, at det skal kunne betale sig at arbejde. Godt.

Jeg skal ikke sige særlig meget om selve støtte- og kontaktpersonordningen. Selvfølgelig kan man altid diskutere, hvem der skal have tilbudet om en støtte- og kontaktperson. Dog vil jeg til de ordførere, der var inde på afgrænsningen af gruppen, sige, som jeg også har gjort rede for i forbindelse med høringssvarene, at når vi tager nogle af de andre persongrupper, f.eks. personer med asperger, autisme eller ADHD, så kan de jo, i det omfang de ikke er omfattet af støtte- og kontaktpersonordningen, gøre brug af servicelovens øvrige muligheder og tilbud, f.eks. servicelovens § 78 om ledsagelse og servicelovens § 73 om socialpædagogisk bistand eller en kombination af de to ting. Så der er altså flere muligheder at gøre gældende over for de persongrupper, der også blev nævnt.

Så var et par af ordførerne inde på muligheden for tilsynsbestemmelser og det, at kommunen kan føre tilsyn. Der skal jeg gøre opmærksom på, at den undtagelse, der er fra hovedreglen i dag, jo allerede findes på voksenområdet, og den bliver så udvidet. Men vi kan selvfølgelig grave yderligere i det under udvalgsbehandlingen, så man bliver helt bekendt med, hvad de gældende regler er.

Ellers skal jeg sige, at jeg er enig med de ordførere, der har været inde på det vigtige arbejde, der bliver udført af de frivillige sociale organisationer. Jeg deler fuldstændig opfattelsen af, at de gør en meget vigtig indsats, og at der også er brug for at have en løbende dialog vedrørende vilkårene og vedrørende eksempelvis uddannelsesmuligheder, som hr. Martin Lidegaard var inde på.

Jeg mødes i øvrigt ret snart med de frivillige sociale organisationer for at drøfte forskellige emner og indsatsmuligheder, og det giver jo også organisationerne mulighed for at påpege, hvor de synes de eventuelt har brug for yderligere muligheder.

Så skal jeg også takke for opbakningen til udvidelsen med hensyn til udlandsbekendtgørelsen. Jeg synes, det er afgørende, at vi, når vi ser, at der er nogle begrænsninger, tager fat på at få fjernet de regler, som giver begrænsningerne, og det er jo så det, lovændringen skal give mulighed for.

Formanden:

Der er et par medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger til socialministeren. Først hr. Villy Søvndal.

Kl. 10.35

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Der er jo en klassisk diskussion både i håndværksfag og i politik, der drejer sig om, hvad man stiller op med et utæt vandrør: Skal man udstyre familiens medlemmer med spande, eller skal man tætnes vandrøret?

Det er egentlig det, der er min pointe i den her diskussion. Når man etablerer en generel samfundssituation, hvor stadig flere mennesker bliver skubbet ud, så er det jo tegn på – også det her forslag, som i øvrigt er et udmærket forslag – at man anvender den metode, der hedder at udstyre familiens medlemmer med spande for at tømme vandet ud, mens man ikke tager fat på det grundlæggende, nemlig at tætnes de utætte vandrør. Al erfaring siger, at vandet fortsætter med at strømme, uanset hvor mange af familiens medlemmer man har udstyret med spande.

Jeg vil sådan set bare have ministeren til at bekræfte det tal, der siger, at der er en stigning på 35 pct. af lejere, der bliver sat ud, fordi de ikke har råd til at betale deres husleje.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg skal først sige, at det er underligt, at hr. Villy Søvndals bud på, hvordan man tætnes vandrørene, er, at det ikke skal kunne betale sig at arbejde, at man skal have mere ud af at være på passiv forsørgelse end af at være på arbejdsmarkedet.

Den linje er regeringen ikke enig i. Jeg synes, det er afgørende, at der er forskel på at være på passiv forsørgelse og i beskæftigelse. Med hensyn til den forebyggende indsats er det jo lige præcis det, vi tager fat på, fordi vi finder ud af, hvad det er, der er hindringen for mennesker, der har problemer; det kan være misbrugsproblemer, det kan være gældsproblemer, det kan være, at de ikke har den rigtige boligform. Og der handler vi for at gøre noget ved de problemer.

Jeg vil igen understrege, at jeg synes, at kommunalreformen om noget er et skridt i den rigtige retning med hensyn til at forbedre den sociale indsats, fordi vi får samlet ansvaret ét sted.

Så er det rigtigt, at Domstolsstyrelsen nu har nye tal vedrørende antallet af lejere, der bliver sat ud. Problemet er, at vi i dag ikke rigtig ved noget om, hvad årsagen er til det. Vi ved ikke noget om årsagen, vi ved ikke noget om virkningen, vi ved ikke noget om, hvad det er, der gør sig gældende. Der har jeg skrevet til 10 kommuner for at få deres viden, deres erfaring på området for at se, om der er brug for at handle vedrørende antallet af udsættelsessager.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg hørte ministeren sige en sætning, som jeg synes at jeg har hørt før, nemlig den, der hedder, at det skal kunne betale sig at arbejde. Jeg tror, jeg har hørt det før. Og det er vi jo alle enige om. Ethvert forstandigt menneske vil synes, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det er jo ikke det, der er pointen i den her sag.

Pointen er, at der er nogle mennesker, der bliver drevet ud i en økonomisk situation, hvor de ikke længere har råd til at betale husleje. Jeg forstod, at socialministeren også anerkender, at der er det problem, at der er en stigning.

Socialministeren synes så, det er svært at forstå, hvorfor mennesker ikke har råd til at betale deres husleje. Det synes jeg egentlig er meget enkelt at forstå. Når man tager pengene fra folk, som i forvejen ikke har ret mange, så har de ikke længere råd til at betale. Altså, det synes jeg sådan set godt man kan forstå sådan umiddelbart ud fra en ret indlysende logik.

Jeg vil så spørge ministeren: Hvis det viser sig, det, som alle boligselskaber siger i øjeblikket, at mennesker ikke har råd til at betale husleje, fordi deres indtægter er så lave, vil socialministeren så gøre noget ved det? Eller vil hun sige til dem, der er sat ud af deres boliger: Det er godt nok ærgerligt, men det er, fordi det skal kunne betale sig at arbejde?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg tror desværre, at hr. Villy Søvndal ikke rigtig har haft mulighed for at sætte sig ind i hele den diskussion om udsættelsessagerne. Vi har tal fra Domstolsstyrelsen, desværre først fra 2002, og det er rigtigt, at man bl.a. kan se en stigning på 31 pct. frem til 2003. Men det har ikke noget med loftet over kontanthjælpen at gøre, for loftet over kontanthjælpen var ikke vedtaget på det tidspunkt og slet ikke trådt i kraft. Så den stigning, der har været fra 2002 til 2003, må altså

skyldes nogle andre ting end loftet over kontanthjælpen.

Det er jeg ved at undersøge for at finde ud af, om der er nogle problemer, eller om kommunerne går ind og hjælper folk med forskellige muligheder enten med at få betalt huslejen eller finde en bolig, der så er på et huslejeniveau, man kan betale. Det ved vi alt sammen ikke rigtig noget om i dag, og før jeg kan handle på det problem, er jeg altså nødt til at vide, hvad problemet består af, og hvad den rigtige indsats så i givet fald skulle være.

Det er meget interessant, at det så også er forbigået hr. Villy Søvnalds opmærksomhed, at boligelskaberne ganske rigtigt har været ude i medierne at sige, at de mener, at det skyldes loftet over kontanthjælpen, og at de synes, at der er flere børnefamilier, der bliver sat på gaden. Dem har jeg så også spurgt og bedt om at dokumentere de tilkendegivelser, de har været ude med. Det er der ikke nogen af dem der har kunnet, fordi de ikke har noget kendskab til, hvad der rent faktisk gør sig gældende.

(Kort bemærkning).

Lene Hansen (S):

Jeg vil gerne vende tilbage til de udtalelser, socialministeren kom med, om vigtigheden af de frivilliges indsats på det sociale område; en udtalelse, jeg er fuldstændig enig i. Men jeg håber ikke, at ministerens udtalelse nu skal tolkes på den måde, at udvidelsen af støtte- og kontaktpersonordningen alene skal baseres på frivilliges indsats.

Kl. 10.40

(Kort bemærkning.)

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Nej, sådan kan man overhovedet ikke fortolke det, men jeg er glad for, at fru Lene Hansen bakker op om, at de frivillige sociale organisationer har stor betydning.

Sagen er jo, at de nogle gange med deres tilbud i virkeligheden når længere ud, end vi formår at gøre i de offentlige tilbud. Derfor er det afgørende med de frivillige organisationer for at sikre, at der er de tilbud, som borgere har brug for, at der er den mangfoldighed.

(Kort bemærkning).

Lene Hansen (S):

Det er jeg meget glad for at høre. Så vil jeg lige sikre mig, at socialministeren også er enig i de udsagn, som evalueringsrapporterne giver os

om vigtigheden af, at personalet er uddannet, at der er tætte faglige miljøer, og af, at der i det hele taget bliver gjort en indsats for at klæde det professionelle personale på til at løfte denne opgave.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Nu bliver jeg ærlig talt lidt forvirret, for selvfølgelig skal vi have fokus på efteruddannelse og det professionelle personale m.v., men det, der jo netop er kendetegnende ved de frivillige sociale organisationer og deres engagement, er, at de også har mange frivillige knyttet til sig og gør brug af mange forskellige mennesker, der er med til samlet at give et godt tilbud, så der er jo brug for, hvad skal man sige, flere indsatsområder.

Jeg synes, at styrken hos de frivillige sociale organisationer jo netop er, at de formår at engagere rigtig mange forskellige mennesker til at gøre en social indsats.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Se, nu tror jeg ikke, at det kommer sådan fuldstændig bag på de danskere, der sidder ude i stuerne og følger debatten, at vi fra oppositionen er forholdsvis fortvivlede over den socialpolitik, regering fører, mens regeringen synes, at det er en fantastisk socialpolitik, den fører.

Men der er én ting, som kom lidt bag på mig her i debatten, og det er grundlaget, vi diskuterer på. Derfor er jeg nødt til at spørge ministeren – og her vil jeg slet ikke diskutere regeringens politik i øvrigt, nu snakker vi facts: Er ministeren enig med mig og, så vidt jeg har hørt, samtlige ordførere bortset fra Venstres og Konservatives, i, at fattigdommen er steget i Danmark?

Det har vi mange indikationer på. Vi har undersøgelser fra de frivillige organisationer, som vi fik før jul; vi har det større antal, der bliver sat på gaden; vi har rapporter fra Rådet for Socialt Udsatte. Altså, er vi enige om, at der er et stigende fattigdomsproblem i Danmark?

Så kan vi diskutere hvorfor, og hvad det skyldes, og om det er regeringens skyld, om det er den tidligere regerings skyld, eller om det er globaliseringens skyld. Men for mig er det ret vigtigt, at vi ligesom anerkender, at der er et problem overhovedet. Lige før hørte jeg nærmest socialministeren sige, at der slet ikke er et problem.

Er socialministeren enig i, at vi har et stigende fattigdomsproblem i Danmark?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Når vi ser på mulighederne for at måle, hvad der sker på området, er sagen jo, at der ikke er sket nogen væsentlige ændringer. Vi måler typisk på Ginikoefficienten, og vi måler på udviklingen i lavindkomstgruppen, og der er en lille stigning, når vi ser det over år, men den skyldes jo først og fremmest udviklingen i ejendomspriserne. Så der er altså ikke egentlig dokumentation for en stigende økonomisk ulighed i de tal, vi kender på nuværende tidspunkt.

Så er det rigtigt, at vi jo spurgte ngo'erne om, hvordan de oplever forholdene. Der var organisationer, der meldte tilbage, at det er positivt med behandlingstilbud og forskellige indsatser. Nogle mente så, at deres brugere havde fået det bedre, og en lidt større gruppe mente, at deres brugere havde fået det værre.

Der er det jo vigtigt at følge op på, hvad det så er, der gør sig gældende. Hvorfor er der nogle, der har fået det værre? Det er jo derfor, jeg som opfølgning på rapporten har inviteret ngo'erne til en drøftelse af, hvad der eventuelt yderligere kan gøres.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg tror, det er fair at sige, at det var et meget overvejende flertal af organisationerne, der mente, at det gik den forkerte vej, det var ikke sådan fifty-fifty. Sagen er jo, at jeg sådan set ikke spurgte i denne sammenhæng til den relative ulighed. Jeg spurgte til, om der er blevet flere mennesker i Danmark, der lever i absolut fattigdom.

For mig er det meget svært at komme uden om, at når man indfører en starthjælp og et kontanthjælpsstop, uanset hvad man i øvrigt måtte mene om de politikker, så er den logiske konsekvens jo, at der bliver flere fattige, hvis ikke folk kommer i arbejde. Og det gør de jo ikke alle sammen, langtfra.

Men jeg vil ikke diskutere den politik lige nu. Jeg er interesseret i, at vi bare er enige om det grundlag, vi diskuterer på, altså om problemet er der, og om det er voksende. Og det bekymrer mig dybt, hvis landets socialminister ikke engang vil se, at problemet er der.

Derfor bliver jeg nødt til at spørge igen: Er der ikke, lad mig så sige det sådan, en overvejende til vished grænsede sandsynlighed for, at når man reducerer folks livsgrundlag dramatisk, så stiger fattigdommen også?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er udmærket bekendt med, at hr. Martin Lidegaard har det svært med loftet over kontanthjælpen og med starthjælpen, som der jo er gode grunde til er lige præcis, som de er.

Jeg er ikke enig i, at vi har absolut fattigdom i Danmark. Jeg mener nemlig ikke, at vi har fattigdom i egentlig forstand. Det, vi taler om, er en relativ fattigdom, det er, at nogle har mindre økonomisk til rådighed end andre. Der er det jo afgørende at se på: Hvordan giver man så dem muligheden for at forbedre deres situation? Hvordan giver vi adgang til arbejdsmarkedet for dem? Der er nogle hindringer, der gør sig gældende, og det er lige præcis dem, vi tager fat på.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Vi har jo diskuteret det her adskillige gange efterhånden i et desperat forsøg fra oppositionens side på at prøve at få socialministeren til bare at overveje at være socialminister, altså at tage sig af dem, der har sociale problemer, herunder sikre, at de har penge nok til at betale deres husleje og købe mad.

Når vi har diskuteret med ordførere fra Venstre og Konservative, er vi blevet henvist til det argument, at de, der oplever loftet på kontanthjælpen, jo bare kunne gå ud og tage et arbejde. Når vi så prøver at gøre opmærksom på, at en meget, meget stor del af dem, der er ramt af kontanthjælpsloftet, ikke kan arbejde, f.eks. fordi de har været udsat for en arbejdsskade og venter på at blive raske, eller fordi de er misbrugere eller på andre måder ikke er i stand til at tage et arbejde, så er det svar, vi får fra ordførerne, at så burde de slet ikke være på kontanthjælp, så skulle de være på nogle andre ydelser under Socialministeriet.

Derfor vil jeg nu gerne høre socialministeren: Har socialministeren sådan nogle ydelser, vi andre ikke kender til, at give til folk, som ikke er så syge, at de skal på førtidspension, som ikke er under revalidering, men som altså heller ikke i en længere periode er i stand til at arbejde?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det, der er det springende punkt og forskellen, er, at fru Line Barfod tilsyneladende synes, det skal være sådan, at når man er på den midlertidige forsørgelse, på passiv forsørgelse som eksempelvis kontanthjælp, så skal det være sådan, at man kan have mere ud af det økonomisk, end når man er i arbejde. Det er regeringen bare ikke enig i, og derfor skal der være en forskel; derfor skal der være loft over kontanthjælpen.

Så er det rigtigt, at der er nogle, der har vanskeligere end som så ved at finde fodfæste på arbejdsmarkedet og komme i beskæftigelse. Der har vi jo fra regeringens side bebudet, at vi er ved at kigge på, hvordan vi yderligere kan forbedre muligheden for at komme i gang med en uddannelse eller beskæftigelse. Vi har allerede nogle ordninger: vikarordningen, mentorordningen og lignende. Jeg synes, det er vigtigt at prøve at se på: Hvad er det yderligere, der skal til, for at flere får muligheden for at komme i beskæftigelse, i det omfang som de nu magter?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren svarede ikke på mit spørgsmål, så jeg må gå ud fra, at ministeren kan bekræfte, at der ikke findes nogen ydelser under Socialministeriet, vi andre ikke kender, men at folk, der ikke er i stand til at arbejde, men som heller ikke er så permanent syge, at de kommer på førtidspension, er henvist til kontanthjælp og dermed rammes af kontanthjælpsloftet.

Så står vi tilbage med det problem, at ministeren bliver ved med at sige, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det er jeg fuldstændig enig i, så lad os i fællesskab kæmpe for, at mindstelønningerne bliver hævet, så der bliver en større forskel.

Men når man ikke har et arbejde, f.eks. fordi man ikke er i stand til det, fordi man er syg eller misbruger eller andet, så skal man altså have penge nok til at leve af. Jeg vil gerne høre, om ministeren er enig i, at når man ikke er i arbejde, så skal man have en forsørgelse, sådan som det også står i grundloven og er en del af menneskerettighederne, som gør, at man kan leve på et anstændigt niveau, herunder have råd til at købe mad hver dag og købe tøj til sine børn. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå at en socialminister ikke mener. Jeg synes, socialministeren skulle overveje at skifte titel, hvis socialministeren ikke mener, at det er rimeligt at være social.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg synes skam, jeg er meget social, og jeg synes netop, at vi i denne regering tager fat på de problemer, der er, og sætter massivt ind over for de barrierer, der f.eks. er for at komme i beskæftigelse. Der er gode grunde til, at starthjælpen er, som den er. Vi synes i regeringen, at man ikke bare skal kunne komme til Danmark og så få de fulde ydelser. Loftet over kontanthjælpen hænger nøje sammen med det, at det skal kunne betale sig at arbejde.

Jeg kan bekræfte over for fru Line Barfod, at der ikke er nogen ydelser i Socialministeriet, som andre ikke måtte kende til. Det kan jeg fuldt ud bekræfte.

Så vil jeg gerne igen understrege, at vi for et eller to år siden f.eks. fik lavet undersøgelsen om personer i lavindkomstgruppen, gruppen med de svageste: Hvad er det, der er af barrierer for dem for at komme ud på arbejdsmarkedet?

Kl. 10.50

Der var der især tre ting, der gjorde sig gældende: Den ene var, at nogle slås med gældsproblemer, den anden, at nogle slås med misbrugsproblemer, og den tredje var, at der er personer, der mangler socialt netværk. Det er jo lige præcis de indsatser, som regeringen så har taget fat om nu her med muligheden for at få et netværk gennem en støtte- og kontaktpersonordning, som har vist sig at være en af de rigtig gode hjælpeforanstaltninger for personer, som har det svært.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Ministeren nævner her, at mennesker, som kommer til vores land og får starthjælp, ikke bare kan forvente at komme og få fulde ydelser. Så vil jeg godt spørge ministeren: Det, der er vores opgave, når der er mennesker, der får mulighed for at opholde sig i vores land, er vel at give dem de allerbedste vilkår for at blive velfungerende mennesker i vores samfund og få en tilknytning til arbejdsmarkedet.

Hvis det at have starthjælpen som et vilkår gør, at folk faktisk isoleres eller udstødes i stedet for at blive tilknyttet vores samfund, hvad er så ideen med at skulle starte på starthjælp i stedet for at starte på en ydelse, der gør, at man kommer med på holdet så hurtigt som muligt?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er fuldstændig enig med fru Lise von Seelen i, at det handler om at se på, hvordan folk så allerbedst kan fungere i det danske samfund, og hvordan de kan få en tilknytning til arbejdsmarkedet.

Det er jo lige præcis det, vi gør med de forskellige initiativer og f.eks. i forbindelse med integrationsaftalen, som jeg kan forstå fru Lise von Seelens parti i begyndelsen var meget positivt indstillet over for, men så alligevel valgte at løbe fra. Det handler netop om at finde ud af, hvad det er, der skal til, for at mennesker bedst bliver integreret i det danske samfund og får chancen på arbejdsmarkedet.

Der er jeg helt uenig i den linje, som vi har set fra Socialdemokraternes side, hvor man siger, at man bare skal give folk en pose penge og så i øvrigt overlade dem til sig selv. Jeg er helt uenig i den linje. Jeg mener, at det gælder om ikke at opgive nogen mennesker på forhånd. Vi har set rigtig gode eksempler på folk, der i lang tid har været på overførselsindkomst, og når de så får det rigtige tilbud, kan de fint fungere på arbejdsmarkedet. Det er den aktive linje, regeringen står for.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Jeg synes, der er en utrolig dobbelthed i det, ministeren siger: Man vil både gerne have folk integreret så hurtigt som mulig, og samtidig isolerer man dem på en ydelse, som er helt særlig. Det hænger jo ikke sammen.

Hvis der er noget, vi er optaget af, er det helt bestemt, at man ikke får isoleret folk, før man så forsøger at integrere folk. Det er jo en fuldstændig bagvendt og meget, meget ressourcekrævende måde at lave integration på både for de mennesker, det handler om, og for os som samfund.

Så hvad er grunden til, at ministeren synes, at man skal isolere folk, før man skal optage dem på arbejdsmarkedet?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er jo ærgerligt, hvis det er forbigået fru Lise von Seelens opmærksomhed, at når vi ser på statistikkerne over personer på starthjælp, er der faktisk langt flere af dem, der er blevet selvforsørgende, end dem på de højere ydelser. Så der er gode resultater på området.

Så synes jeg, at det er beklageligt, at Socialdemokraterne overhovedet ikke vil tage noget ansvar for integrationsindsatsen i Danmark. Nu har vi lavet en meget omfattende aftale, som tager fat på de problemer, der er – problemer, der bl.a. er der, fordi vi har haft socialdemokratisk ledede regeringer, der ikke har beskæftiget sig nok med integrationsproblemerne, og som har ladet stå til. De har bl.a. kørt den linje, at bare folk fik en pose penge, så kunne de klare sig selv.

Det er det, vi nu gør op med, fordi vi synes, alle i Danmark skal have en chance for at leve det liv, de gerne vil, og være velintegrerede og fungere bl.a. med deltagelse på arbejdsmarkedet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 57:

Forslag til folketingsbeslutning om en handlingsplan for bekæmpelse af hjemløshed, herunder ratificering af den reviderede socialpagt, med henblik på en afskaffelse af hjemløshed i Danmark inden udgangen af 2010.

Af Villy Søvndal (SF) m.fl.

(FremSAT 10/1 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Regeringen er fuldstændig enig med forslagsstillerne i, at vi fortsat skal arbejde på at forbedre vilkårene for de svage i samfundet, og det er lige præcis det, vi gør.